

Előfizetési árak:

helyben, házhoz hordva:

Egész évre	16 kor.	— fill.
Fél évre	8	—
Negyedévre	4	—
Egy óra	1	34
Egyes szám ára	8	fillér.

Vidékre, postán küldve:

Egész évre	18 kor.	— fill.
Fél évre	9	—
Negyedévre	4	50
Egy óra	1	50

PÉCSI FIGYELŐ

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik naponként este 5 órakor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Pécs, Mária utca 1. sz. első emelet.

Kéziratot

vissza nem adunk.

Hirdetések a legutányosabban számítottak. Nyitb tér sora 60 fillér.

Szövetséges mint ellenség.

Pécs, 1902. január 21.

Mikor gazdasági ügyeink rendezéről van szó, kormányköreink mindig annak hangoztatásával tetszelegnek önmaguknak, hogy Ausztria és Magyarország gazdasági tekintetben egymásra vannak utalva s így kölcsönös méltányosság mellett legcélszerűbb megmaradnunk a kereskedelmi és vámszövetségben Ausztriával.

Kölcsönös méltányosság mellett!

Mintha ezek az urak nem is élnének a mai világban. Kölcsönös méltányosságról beszélnek, mikor éppen nekik, a kik a kiegyezési dolgokban közvetlenül érintkeznek az illetékes osztrák körökkel, kellene legjobban tudni, hogy ezekben a kérdésekben méltányosság helyett a legnagyobb fokú ellenséges indulat uralja a kedélyeket odaát. Arról tehát szó sem lehet, hogy méltányos feltételek mellett sikerüljön a gazdasági szövetséget megkötnünk és a külfölddel szemben vámpolitikánkat közösen megállapítanunk.

Itt van mindjárt kereskedelmi viszonyunk Németországgal. A német vámtarifa javaslat a legnagyobb csapást készül mérni Magyarországra, a mennyiben, ha az törvényyé válik, egy csapásra megsemmisíti mezőgazdasági és különösen állatkivitelünket Németországba. És Németországnak ezt az ellenséges akcióját ujjongó hozsánával fogadják Ausztriában, mert — mint *Lecher* dr. birodalmi képviselő brünni beszédében hangsúlyozta — a német vámtarifa megerősítette az osztrákok pozícióját Magyarországgal szemben az által, hogy a német vámtarifa fenyegeti a magyar kivitel, tehát Magyarország számára annál kívánatosabb lesz az osztrák piac megtartása.

Hát ugyan mi okozta, hogy mezőgazdasági kivitelünkkel jóformán csak Ausztriára vagyunk utalva? Semmi más, mint a vámszövetség Ausztriával, mely az osztrák ipar kedvéért megnehezíti a külföld ipari behozatalát Magyarországra is; az iparos külföld tehát megnehezíti a mi mezőgazdasági kivitelünket. De megfordítva áll a dolog a mezőgazdasággal foglalkozó külföldi államokkal való viszonyunknál, mert ezeknek nyereszterménybeli behozatala lett mindig kedvezményezve, hogy vi-

szent ők is kedvezményezték az osztrák ipari kivitel. Ugy állottunk tehát mindig a vámközösségben, hogy a mi terményeinket a külföld kizárta, de a külföld mezőgazdasági terményei szabadon versenyeztek idehaza és Ausztriában a mieinkkel. Nekünk más piacot, mint az osztrákot, lehetetlen volt szereznünk, de azért az osztrák piac még sem volt kizárólag a miénk, mert azt a keleti államok is elárastották nyereszterményeikkel.

Hogyan leszünk hát ezentúl, ha megmaradunk a vámközösségben? Kirekesztjük majd Németország iparát a közös vámterületeiről megtorlásul mezőgazdaságunk kirekesztéséért s ezzel még nagyobb monopoliumot biztosítunk az osztrák iparnak idehaza. Arról azonban szó sem lehet, hogy ugyanilyen monopoliumot biztosítsunk a közös vámterületen a mi mezőgazdaságunknak; sőt ellenkezőleg még fokozottabb mértékben fenyeget a veszedelem, hogy a keleti agrár államok, melyek Németországból szintén kiszorultak, még inkább el fogják árasztani terményeikkel a közös vámterület piacait.

Ennek a veszedelemnek biztos előjele az a tárgyalás, mely az osztrák és az orosz diplomácia között folyik arra a magatartásra nézve, a mi a német vámtarifával szemben követendő lesz. Hogy mit terveznek, azt elárulta a *Neue Freie Presse* egy legutóbbi közleménye, a mely arról ad hírt, hogy Oroszország állatkivitele számára akarja biztosítani az osztrák piacot s az állatkivittel megkönnyítése érdekében tett koncessziók fejében kész a legnagyobb kereskedelempolitikai előnyöket nyújtani.

Persze Ausztriában két kézzel kapnak ezen az ajánlaton, mert azok a kereskedelem-politikai előnyök, a melyeket az állatbehozatal kedvezményezéséért Oroszország nyújtani fog, biztosítják a nagy orosz birodalom rengeteg piacait az osztrák ipar számára, a mi állattenyésztésünk pedig tönkre lesz téve, mert Oroszország állatállományának fölöslege oly roppant nagy, hogy kedvezményes behozatal esetén vele még idehaza sem lehet sikerrel versenyeznünk.

A kecségtető haszon már annyira elvakítja kedves osztrák szövetségeseinket, hogy máris packáznak velünk, mert packá-

kázásnál egyébnek nem tekinthetjük azt a megjegyzést, a melyet a *Neue Freie Presse* a magyar kormány esetleges ellentállására tesz. Egyszerűen nevetségesnek igyekszik feltüntetni ez a tekintélyes bécsi lap azt, hogy a magyarok egy ilyen orosz-osztrák egyezményt ellenezzenek. „Azt kérdezzük — így okoskodik — nem éppen Magyarországnak fekszik-e érdekében, hogy Ausztria ipara számára új levezető csatornák létesüljenek? Magyarország azon fáradozik, hogy saját iparát életre keltse; most pedig az egy területre szorított osztrák és magyar ipar egymást akadályozza.”

Tudd meg tehát, édes magyarom, hogy te csak a magad érdekében cselekszel, ha az osztrák iparnak új piacokat keresni segítesz s ezért tönkre teszed a magad mezőgazdaságát és állattenyésztésedet, mert másképp az osztrák ipar akadályozza a te iparod életrekelését. Persze, hogy az új piacok nyitásával megerősödő osztrák ipar annál könnyebben fogja a közös vámterületen megtarthatni a monopoliumát, annak belátására — ugy látszik — nem tartják Bécsben képesnek a magyarokat. Pedig könnyen meg lehet, hogy éppen a bécsi packázás fogja majd a magyarokat annak belátására is bírni, hogy az osztrák ipar akadályozó hatását nem ennek új piacokkal való megerősítésével, hanem saját területünkről való kitiltásával, az önnálló vámterület fölállításával lehet csak megszüntetni.

„Beszélő számok.”

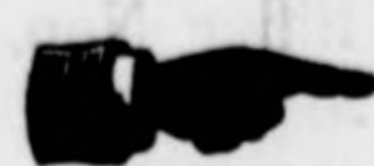
Pécs, 1902. jan. 21.

A *»Pécsi Figyelő«* f. é. január 17-iki számában a fenti cím alatt egy cikk jelent meg, a mely a magyar birtok idegen kézre kerülését panaszolja fel.

Engedje meg a t. cikkíró ur, hogy cikkének tartalmára némileg reflektáljak. — Hát bizony elég baj az, hogy azok az ősi birtokok oly sűrűen gazdát cserélnek és vele magyar fajunk süllyedése mozdítatik elő. Jogos a panasz, de ha az ügy mélyére tekintünk és őszinték akarunk lenni, szégyenkezve bár — de be kell vallanunk, hogy a magyar faj ennek egyedüli oka. Nem okozhat ő e tekintetben senkit, sem ruthént, sem germánt, sem pedig lengyel zsidót.

Ha a magyar ingatlanait áruba bocsájtja, ezt bizonyára nem azért teszi, mintha erre az idegen nemzetiség leleményessége rábeszélte volna, hanem bizonyára a kényszer be-

finom, pompás kivitelben, blousera és egész öltözékekre. — Továbbá finom cheviotok, flanelek a legújabb divat szerint meglepő olcsó árban kaphatók

a „Béka“-boltban

Irgalmasok-utca.

Báli selymek

folyásának, holmi tartozásoknak stb. engedve teszi azt. Mért agyafurább, mért leleményesebb a magyar parasztnál a ruthén, vagy germán?

Ne itt keressük a hibát! Mint mondtam, legyünk őszinték és nézzük meg a dolgot közelebbről, ne pápaszemen keresztül. Hasonlítsuk össze a német községeket a magyar községekkel, vagy vegyünk példaképpen egy vegyes ajku (magyar-német) községet. A község határa jöminőségű szántóföld, emitt egy magyar ember földje, mellette egy németé. A talaj egyminőségű és mégis csodálkozva látjuk, hogy a német sógor terménye sokkal szebb amannál. Hogy van ez? A talány könnyen megfejthető. A német sógor földjét jobban trágyázta, jobban művelte; tehát jobban terem is!

A magyar paraszt sohasem tanusított olyan szorgalmat, mint a német; tudok száz, meg száz példát, hogy egy birtokrészen, a melyen magyar tulajdonosa tönkrement s Szlavoniába, vagy még rosszabb esetben Amerikába vándorolt, addig a német, a ki ugyanazt a birtokot atvette és tartozásokat vállalt magára, nemhogy a tönk szélérejutott, hanem a tartozásokat kifizetve, 8—10 év után vagyona megkétszereződött.

A magyar paraszt legnagyobb hibája, hogy irigylis az »urak« életét és ezt minden tekintetben utánozni igyekszik. Műfelett szereti a cifra, drága öltözeteket; különösen a nők. Nézzük Szent-Király és Helyesfa vidékét. Nem volna célszerűbb ezt az összeget jobb gazdasági eszközökre, vagy egyéb hasznos célra fordítani, mint szaporítani a telekkönyv teher lapjára írottakat?

A magyar ember gazdálkodása távol marad a németétől, mert ez okszerűen gazdálkodik. Az állattenyésztés egyik hatalmas segédeszköze s míg saját munkáját be nem végezte annak rendje és módja szerint, addig nem fog még a legjobb fizetségért sem másnak fuvart, vagy egyéb munkát végezni. — Míg a magyar ember még a szántásból is kifogja lovát, ha egy ötven krajcáros fuvarra hívják.

Szívelje meg e szavakat a magyar paraszt s nem fog annyira ingatlana dobra kerülni. Legyen szorgalmas, takarékoskodjék, ne legyen előtte minden fontosabb, mint a munka. A német takarékoskodik; a legegyszerűbben él, egyszerű a ruházata stb. s így nem csoda, ha gyarapszik. A magyar paraszt ezzel pedig ritkán dicsekedhetik.

Ami pedig a földbirtokok minimumát illeti, ez egyszerűen keresztülvihetetlen. Nem zetiségeink amugy is elégedetlenek s joggal követelhetnék a maguk részére azt az előnyt, a mit mi élvezünk. Végre ők sem mostoha gyermekei hazánknak s éppen úgy viselik terheinket, mint mi; gyermekük éppen úgy cipeli a »borjut« katonáéknál három évig, mint a mieink. Kár volna a tűzre még olajat is önteni, mikor annak lángja ugyis elég kellemetlen nekünk.

Bajnak biz elég baj, de higgye el a t. cikkirő ur, itt egyéb mentő eszközök nem alkalmazhatók, mint ha a magyar ember is — a mai nehéz viszonyok közt — megkettőztetett szorgalommal dolgozik, takarékoskodik, nem irigylis az »urak« jó módját, tőle telhetőleg kerüli a törvényt s kevesebbet pereskedik. — Ez az az út, mely az anyagi jóléthez vezet, ez megmenthet bennünket az örvénytől.

»Aide toi et le ciel t'aidera. Segits magadon és az Ég is segíteni fog! . . .«

Löbl Leo.

Hirek.

Pécs, 1902. jan. 21.

Napirend 1902. január 22-én.

Naptár: szerda, jan. 22. — Róm. kath.: Vince. — Prot.: Vince. — Görög-kel. (jan. 9.) Polieukt. — Zsidó: Sebath 14. — Nap kél 7 óra 23 perckor; nyugszik 4 óra 29 perckor. — Hold kél 3 óra 9 perckor. délután; nyugszik 5 óra 37 perckor reggel.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz idő, éjjeli fagy várható.

A Kath. Kör táncestélye este 8 órakor. Színház: Pálmay Ilka felléptével »Nebántsvirág«, operett.

— (Borvásár.) Mint értesülünk, a városunkban március hó 16 án tartandó vásárra bejelentendő borok vegyi elemzésével a földmívelési miniszterium a fiumei kir. vegy-kísérleti állomást bízta meg és ennek vezetője a borminták oda szállítása iránti eljárás megállapítása érdekében tegnapelőtt Pécssett is volt. Fajonkint mintául egy-egy liter küldendő a rendező bizottság elnöke Erreth János orsz. képviselőhöz (Kossuth Lajos utca 7. sz.), ki a beérkezett mintákat rendeltetési helyükre szállíttatja. A palack címkével látandó el, melyen a termelő nevének kívül az: *évfolyam* és *dülo* kitüntetendő, s *lepecsételendő*. Valóban kívánatos, hogy városunk fellendülésének egyik hathatós tényezőjét képező bortermelésünk érdekében a megtartandó borvásár minél fényesebben sikerüljön. A rendező bizottság nem kimél fáradságot, a földmívelési miniszterium pedig a lehető támogatásban részesíti a bizottságot. De ez még nem elég. A siker első sorban a szőlősgazdák érdeklődésétől van feltételezve. Pécsi szőlősgazdák jelensétek be tehát borkészleteteket s küldjétek be azok mintáit saját anyagi érdeketek s városunk erkölcsi reputacioja tekintetéből is *minél előbb!* A csekély fáradozásnak eredménye fényes leend, mert a nagy világ közvetlen meggyőződést fog magának szerezni, hogy a pécsi bor régi hírnevéhez ma is méltó s ha így lesz, elmondhatjuk, hogy Pécsnek nem volt bortermelése, hanem lesz! Ugy legyen!

— (Ujévi üdvözlések megváltása.) A város szegényügyi választmánya most adta ki névjegyzékét azon jötevőknek, kik az új évi tisztelgéseknek a házi szegények javára szolgáló megváltása által az inségre jutottak nyomorán könnyítettek. A névjegyzékben foglalt gyűjtések a következők: dr. Kelemen László 108 kor., Magenheim József 7, Krászonyi Ferenc 26, Wolleszky Károly 5, Kaffka József 5-50, Frank Sándor 4, Aidinger János 11, Eckensberger György 9, Hardi Sándor 19, Kindl József 23, Mihálovits Antal 4-50, Opris Péter 23-40, Domján Izor 3 20, Hinka László 17, Eger Zsigmond 14, Mihálffy Árpád 3, Blaskovich István 37, Majorossy Imre 16, dr. Tichy Ferenc 26, Mestrits Imre 10 50, dr. Felber Arthur 5, Reeh György 45, Erreth Kálmán 44, Nadassy József 28, Katcs József 4, Kammerer Ferenc 59, Kondor Béla 5, Karoly Ignác 4, Rozsits Sándor 2, dr. Vass Bertalan 20, Pataky Lucidus 16, Zsolnay Miklós 20, Klingenberg Jakab 8, Zeis József 8, Gállovich János 32, Berczelli István 16, Czirják Ignác 22-20, dr. Czirer Elek 10, Reberics Imre 8, Waniss Sándor 10, Repics Vince 0 40, Döbrössy Alajos 10, Vörös Hiador 1, Koszits Kamill 5, Göbel Kálmán 2, Ott Márton 6, Krausze Ignác 20, Kraus Mór 10, Sztraka Ferenc 10, Nick Károly 11, Szvácsek Mihály 1-20, dr. Hanuy Ferenc 12, Lakatos Gyula 3, Eizer János 10, Kovácsffy Kálmán 14, Dragonescu Döme 9 10, Schmelzer Ferenc 1, Kádár István 5, Hirschfeld Samu 5, Littke József 10, Sillay Béla 3, Rauss József 2, Dollinger András 2, ifj. Erreth János 5, j. Engel József 10, Graumann János 1, Gjímóthy Gyula 4, Daempff Imre 4, Nagy Sándor 3, Höfler Nep. János 20, Dobszay Antal 2, Zsiga László 10, Labrentz

Gusztáv 4 kor. — Az összes gyűjtés tehát 944 koronát eredményezett a szegények javára.

— (Vasuti tiszték estélye.) A pécsi m. á. vasuti tiszték február hó 8-án az állomási épület másodszályu éttermében zártkörű piknik-táncestélyt rendeznek. Ez estélyre külön meghívók nem bocsájthatnak ki, hanem a tiszték körében egy iv köröztetik, melyre a résztvevő neve aláírását bejegyzi. — Vendégek bejelentendők. Kezdeté fél 9 órakor.

— (Uj anyakönyvvezetők.) A belügyminiszter megyénk kovácshidai anyakönyvi kerületébe helyettes anyakönyvvezetővé Herner János segédjegyzőt kinevezte. Somogy megyében az alsóki anyakönyvi kerületbe Koronya Lajos körjegyzőt anyakönyvvezetővé; a teklataluiba Bakó Lajos segédjegyzőt; a kutasiba Váczy Antal ev. ref. tanítót; a gyékényesibe Lipokatics János segédjegyzőt; az alsókiba Izsák János ev. ref. tanítót pedig anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki.

— (A theauzsonna programja.) A pécsi jótékony nőegylet által január hó 26-án (vasárnap) megtartandó theauzsonna programja a következő: I. *Csapó Kata esete* . . . Felolvassa P. Megyeresy Béla, ev. ref. h. lelkész. II. *A mogyoró.* Vigjáték egy felvonásban. Irta: Ambrozovics Dezső. Személyek: Özv. Pálné: Pintér Ferencné, Pálné leányai: Horváth Margit és Czierer Marianne kisasszonyok, Kohányi földbirtokos: Cvetkovics Ferenc, Mázay Géza: Csernits Jenő. III. *Az első szerelmes levél.* Magánjelenet; előadja Simon Lujzika k. a IV. a) *Alessandro Stradella.* Nyitány Flotóvtól. b) *Magyar nóták.* Előadják: Oblath Margit, Girardi Erzsé, Koharits Mariska, Fodor Janka, Girardi Gizike, Grünhuth Etti, Zsolnay Terka, Möglich Eliza kisasszonyok, Szuly Jenő, Mattyasovszky Tibor, Surányi Miklós, Stromayer Géza, Pintér Jani, Gebhardt J. és Gruber Győző. — Ez idényben ez lesz a nőegylet utolsó theauzsonnája, mert a február 9 dikt nem tartják meg, tekintettel arra, hogy ugyanekkor lesz a Herckenberger fele táncestély.

— (A rendőrfőkapitány figyelmébe.) Ünnepek és vasárnapokon az Ágoston-téren és környékén nem épen épületes jelenetek játszódnak le. Délelőtt úgy, mint délután felnőtt legényszámba menő suhancok kisebb gyerekekkel *pénzre játszanak* ott s közben folyton veszekednek s olyan trágárságokat vagdosnak egymás fejéhez, a mi botrányoztató. Talán célszerű volna ünnepnapokon egy rendőrt kirendelni az Ágoston-térre, hogy az iv botrányokat megakadályozza. Ez méltán bánthatja a katolikus híveket, kik a templomba mennek s annak környékén ilyen botrányokat kénytelenek látni. No meg a rendőrnök ott nagyobb haszna is lenne, mint a sörház-utca sarkán, a hol hiába tátja a száját egész nap, az aszfaltot az utcasarkokon mégis csak elállják a suhanc-gyerekek és leányzók, kikkel legjobb kedvvel szoktak a posztos rendőrök „társalogni.“

— (Eljegyzés.) Karl Mariskát Szárszról eljegyezte Gabel József B. Kassán.

— (Fiumei Magyar Kör.) Ezzel a címmel alakult meg a harmadik magyar egyesület Fiumében. Mint a »De la Ville« szállóban tartott értekezleten a szervező bizottság elnöke hangsúlyozta: a kör egyesíteni akarja magában az itt élő magyar iparosokat, vasuti és egyéb alkalmazottakat rang és állás-különbség nélkül. A kör külön dalárdát akar szervezni, továbbá olasz tanfolyamot nyit a magyar és magyar tanfolyamot az olasz ajkuak számára, rendez felolvasásokat, színelőadásokat, társas kirándulásokat stb. Az első ünnepélyt március 15 én fogják tartani. A választmány következőkép alakult meg: elnök: Lágel Frigyes; alelnök: Igaz István; jegyzők: Kovács Árpád és Stern Gyula; pénztárnok: Jobbán István; titkár: Gerendai

Mór; ellenőr: Kulcsár Károly. Ezenkívül választottak 6 választmányi és 6 póttagot. A kör helyisége a »De la Ville« szálloda egyik termében van, a hol is a jelentkező új tagok beiratkozhatnak. Az igazgatóság legközelebb tisztelegni fog Szapáry László gróf kormányzóánál és dr. Vio Ferenc h. polgármesternél.

— **(Községi tisztújítás Siklóson.)** Krasznay Mihály főszolgabíró a községi tisztújítás tárgyában a siklósi új községi képviselőket január 15 re értekezletre hívta meg, minek tőlyamánya képen a szombaton, január 18-án megtartott választás alkalmával a siklósi községbírói állásra *Mittler Ferencet, Petrách Józsefet, Köröm Mihályt és Csányi Józsefet*, a helyettes bírói állásra pedig *Mittler Fencet, Békásy Ferencet, Petrách Józsefet és Szügyi Istvánt* jelölte ki. — Bíróvá megválasztott *Mittler Ferenc*, helyettes bíróvá pedig *Szügyi István*. — A többi állás következőképp tölthetett be: pénztáros lett *Solti Gyula*, közgyám *Kóssa Gábor*. Esküdtek: *Birisics Alajos, Meszlényi József, Schweigert Lőrinc, Baka Dani, Mautska Ferenc, Gyenis Péter, Guttmann István, Schwarz Lipót, Weiss Lajos, Petrovics György, Lesnikovics Ignác és Hamburger Sándor*.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vízszolgáltató képessége: folyó hó 21-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 1000, az ellentartóban 905 kbm. víz volt; a hozzatályás 24 óra alatt 1100 köbméternek találtatott.

— **(Veszedelemes betörő tolvaj.)** A siklós-vókány vasuti állomásonál alkalmazott pályőr egyik este észrevette, hogy egy közellevő bokor mögött emberi alak rejtőzik. Midőn az őr a bokorhoz közeledett, az ismeretlen előlépett s előadta, hogy a trinitási puszta levő sógorához megy látogatóba. El is ment. De az őrnök a dolog gyanusnak tűnővén föl, visszament a bokorhoz s abban nagy ámulatára egy különböző betörő eszközökkel és ákulcsokkal teletömött ócska tarisznyát talált. Rögtön jelentést tett az állomásfőnöknek, ki őt éberségre intette. Később — 9 óra körül — észrevette az őr, hogy az ismeretlen egyén visszatért a bokorhoz s itt tarisznyáját kereste. Erre az őr előjött rejtekéből, hogy az ismeretlent elfogja, de ez megszökött. A titokzatos esetről értesített csendőrség kinyomozta, hogy az ismeretlent *Balázs Tamásnak* hívják, Pécsen lakik és ákulcsaival a vókányi hegyen levő présházákat szokta kinyitogatni s ezekből bort elvinni. A csendőrségnek sikerült a veszedelemes tolvajt elcsipni s a siklósi kir. járásbíróhoz kísérni.

— **(Meghalt az uton.)** A Margittaszigeti Ármentesítő és Belvizlecsapoló Társulat 4. sz. gátjére közel a dunaszekcsői határban épült 4. sz. gátörházhhoz a töltés lábánál rábukant *Galabits Alajos* dunaszekcsői lakosra, amint éppen haldoklott. A gátör a haldoklót beszállította az őrházba és azonnal telefonált Mohácsra a társulati irodába, a honnan *Nendwich Gyula* szakaszmérnök rögtön jelentést tett az esetről a járási főszolgabírónak. A főszolgabíró távollétében az egyik szolgabíró táviratilag utasította a dunaszekcsői körjegyzőt és körorvost a kellő intézkedések megtételére s a netán szükséges nyomozás megejtésére. Mire azonban a körorvos a szigetre az őrházba ért, *Galabits Alajos* már kiszenvedett. Az orvos agyszélhűdést konstatait. Megállapított, hogy a szélhűdés a töltésen gyalogló *Galabitsot* utközben érven, rosszul lett s ennek következtében legurult a töltés alá, a hol őt a gátör megtalálta.

— **(A fuvarosát megtámadó utas.)** Egy, bundával allig begombolozott ismeretlen egyén fölfogadta Mohácsen *Schraub István* bérkocsist, hogy vigye őt Baánba. Az idegen azon ürügy alatt, hogy neki a város déli részében dolga van, az alsó vámházhoz rendelte a bérkocsist. Az utóbbi a mondott időben megjelent fogatával az alsó vámháznál,

a hol az idegen föl is szállott a hintóba s a kocsis tova hajtott az Eszékre vivő országúton. Midőn már az államiutról a Baánba vivő törvényhatósági utra tértek, az utas egy dupla puskával rálőtt a kocsisra, de ép akkor nagyot dőccent a kocsis s így a sörétöltés csak könnyen surolta a kocsis fejét. *Schraub* erre visszafordult, megfogta a puskát, — melynek második csöve nem volt töltve — és dulakodni kezdett az utassal. Dulakodás közben mind a ketten leestek a kocsiról és mivel az utas látta, hogy *Schraub* jóval erősebb mint ő, ezt a kedvező pillanatot fölhasználva, úgy bundájának, mint fegyverének hátrahagyásával, elillant. *Schraub* azután Főherceglakra kocsizott s az ottani csendőrségnek jelentést tett az esetről. A csendőrség messzemenő intézkedéseket tett az idegen kézrekerítésére, mert a hátrahagyott bundáról és löfegyverről kitűnt, hogy azok egy *Pakson Hillebrand* Mihálynál elkövetett lopásból erednek és hogy az említett utas egyik éjjel Udvaron meghált. — Az idegen utast *Laci István* személyében Décsen elfogták.

— **(A fűzős cipő problémája.)** A katona olyan boldog halandó, akit nem kötelez a divat, meg az időjárás, hanem csak a szabályzat. A katona „forsrift“ szerint öltözködik; a forsrift többek között elrendeli, hogy a gyalogsági tisztnek csakis cugos cipőben szabad járni. Pedig régi nagy panasza már a tisztnek, hogy a minden tekintetben előnyösnek ismert fűzős cipő viselését sem szolgálatban, sem szolgálaton kívül nem engedik meg. Hát itt egy nagy problémára bukkantunk. A fűzős cipő alkalmazását a gyalogságnál hosszú évek tapasztalatai alapján rendelték el, mert meg van az a nagy előnye, hogy a menetek alatt még esős, nedves időjárásakor is könnyen a lábhoz idomul, a boka ízületeket allandóan összefogva tartja s a lábat nem zárja el a levegőtől. A cugos cipőről mindez nem mondható el. A lábhoz nem idomul s esős, nedves idő után csak hosszas preparálás után helyezhető használható állapotba. A leghátrányosabb oldala pedig az, hogy a lábnak szabad ide-odamozgást enged és így a bokaizületi izmok igen hamar kimerülnek, a levegőt elzárja a lábtól s emiatt sok ismert és kellemetlen lábbetegséget okoz. Nos, de hát a fűzős cipő mégis csak száműzést szenved s a tiszt körök a cugos cipő kényuralma alatt nyögnek. Apró, de kellemetlen s égető problémája a gyalogos csapat tisztjeinknek, akik nem csak sétálásra, hanem hivatásra használják a lábukat s mélyen együtt éreznek azok sorsával. A fejnek két szeme van s mégis mennyire tudnak fájni; hát mikor a lábnak egyszerre öt-hat szeme elkezd fájni a cugos cipő kigyószorításai között! Mikor kemény menet közben a tiszt kar fele sziszeg s úgy lebeg előtte a fűzős cipő, mint az enyhülés tiltott edénye! Hajh, a reformeszmék csak nehezen tudnak utat törni, még ha egy pár cugos cipő alakjában jelentkeznek is.

— **(Gyermekek, mint harangozók.)** Panaszt kaptunk ma szülői körökből, hogy az egyes plébánia-templomokban, főképp az ágostoni plébánia-templomban 10—13 éves gyermekeket engednek fel a toronyba. Hogy ebből a legnagyobb szerencsétlenség is származhatik, azzal senkisémm törődik. Pedig a gyermekek a harangkötélen hintáznak, a magas toronyablakból kihajolnak. A mi könnyen végzetessé válhatik rájuk nézve. A harangozó kötelessége: magának ellátni a harangozást s nem a saját kényelmére gyermekekkel abahagyják a tanulást, vagy haza sem mennek, csak harangozás után, nem törődve semmivel sem. És örökös aggodalmat szereznek ezzel a szülőknél; no meg kárt is, mert bizony a toronyban mászkálás tolytán a ruhájukat is tönkreteszik.

— **(Asanyós szelleme.)** Akik hivei a

spiritizmusnak, azok okuljanak, akik szkeptikusok, azok mulassanak az alábbi történetkén. Szereplői, szemtanúi esküsznek rá, hogy igaz. Legyen hitük szerint. Egy iparos felesége nagy előszeretettel űzi — már évek óta — az asztaltáncoltatást. Most vasárnap is volt egy séance.

— **Kit is hívjak?** — töpreng az asszony, a ki már családja s aközeli és távoli rokonság tagjait megidézte. — Hopp! megvan. Hátra van még az anyósa, a ki csak nemrég költözött a másvilágra. Illő lesz tőle megkérdezni, mint érzi magát odaát, Kipp, kopp, táncolni is kezd a misztikus asztalka, eleinte lassan, majd egyre sebesebb és sebesebb tempóban, vadul szökdelve ide-oda a levegőben. A körülálló rémülten hátrálnak. De az asztalka nem bánt más senkit, hanem csak az asszony, meg ennek a leánya felé tart, akik végre kénytelenek az ajtón kimenekülni. Ekkor az asztal nekivágódik az ajtónak, majd a tükörnek, a képnek, a butornak, össze-vissza törve, zúzva mindent, — majd mikor a két nő kíváncsian bekandikál az ablakon, ennek táblái hullanak csörömpölve a földre. A fölingerült »anyóst« csak nagy nehezen sikerült lecsillapítani. Ugy látszik, nem igen szerethette menyét, a ki éppen malappróra idézte fel. No, hanem annak a derék iparosnénak is elment a kedve egyszersmindenkorra a spiritizmustól. De még ma se tudják, hogy — az öreg leány intézte a háborúságot az asztal alatt.

— **(Fatolvajok.)** Ismeretlen tettesek a főhercegi bellyei uradalomnak buszeglicai erdejében nagyobb mennyiségű akácát vágta ki. A csendőrség a tolvajokat tizenkét kisludilakos személyében kinyomozta s az akácfaból készített szőlőkarók egy részét két bodoslyai orgazdánál, másik részét — összesen 1300 darabot — a tetteseknél megtalálta. Az uradalomkara 1000 korona. A tetteseket följelentették.

— **(Szerencsétlen flótás.)** *Lota* Henriknek egy idő óta fő-hivatala a csavargás, mellék-hivatala pedig a lopás. Csakhogy mindig rajta csípték. Már felévet leült mellék-hivatalának gyakorlásáért, most újra az ügyesség börtönébe került. Eliopta Nagy-Manyokon egyik zenész flótáját és 10 koronáért eladta. A zenész üzöbe vette és Högyészen nyomára is akadt. A csendőrök Szegszárdra vitték.

— **(A kútba esett.)** *Göttert* Borbála ráctóttosi lakos család, gazdája konyhájában mosogatott, midőn a szomszéd udvarból egyszerre segélykiáltást hallott. Átfutott a szomszedha, ahol csakhamar megtudta, hogy *Hahner* Mihályné szül. *Folc* Teréz a kútból kiált segítségért. Ő egyedül gyöngye lévén ahhoz, hogy *Hahner* né kihozza a kútból, *Prodiacs* Lyubomirt hívta segítségül. Ez hamarjában lebecsátotta a kutba a vödört és fölhívta *Hahner* né, hogy jól kapaszkodjék bele. Ez megtörténvén, *Prodiacs* lassan fölhozta a vödört; de alig érkezett ez a kut közepéig, *Hahner* né *Folc* Terézt — úgy látszik — elhagyta az ereje, mert e szavakat: »Oh Istenem« hallatva, elbocsátotta a vödört és visszaesett a kutba. *Prodiacs* Lyubomir ezek után belátván, hogy ő egyedül nem képes kimenteni a szerencsétlen asszonyt, elküldte *Göttert* Borbálát, hogy még hívjon valakit segítségül. Ez el is hívta *Weiss* Jánost, ki kötelet véve magához, létrán lement a kutba s a kötelet az asszony dereka köré kötve, a sünnlevők segítségével kihozta a kútból *Hahner* né, de akkor már meg volt halva. Az orvosrendőri hullaszemle megállapította, hogy az asszony halálát vízbefulás okozta. Azt azonban nem lehetett megállapítani, vajjon *Hahner* né véletlenül esett e a kutba, vagy öngyilkossági szándékból önszántából ugrott bele.

— **(Állampénzek a vidéken.)** Egyik kereskedelmi kamara azon óhajának adott kifejezést, hogy az állam pénztári készleteinek

elhelyezésénél a vidéki pénzüzetek az eddiginél jobban vétetnek figyelembe. A pénzügyminiszter értesítése alapján most közölte a kereskedelmi miniszter a kamarával, hogy az ezen készletek rendeltetése által megkívánt legnagyobb fokú mobilitással a vidéki pénzüzeteknél eszközlendő jelentékenyebb töke-elhelyezés össze nem egyeztethető és így a szóban forgó kívánság teljesítése lehetetlen. A pénzügyminiszter megjegyezte azonban egy ual, hogy az álláspontja természetesen nem zárja ki, hogy egyes kivételes esetekben, amidőn tudniillik valamely pénzüzetnek állami betéttel leendő támogatását nyomatékos közérdekek igénylik, valamint a multban, ugy a jövőben sem fog a támogatás e modja elől elzárkózni. Ami azt is jelentheti, hogy minden alkalommal közbelép az állam, ha valamelyik vidéki pénzüzet megrendül és ügye országos tárgyalás alá kerül.

— **(A kik a gyermekeik után élnek.)** Mostanában gyakran fordult az az eset, hogy 8—15 éves leányok és fiúk, főké a káptalan-utcában és a Kath. kör környékén koldulással elállták a járókelők útját s különösen a papokat terhelték alamizsna iránti könyörgéseikkel. A rendőrség ma aztán elfogta ezeket az erőszakos koldusokat három leány személyében, kikkel még egy leány és két fiu is volt, de ezek idejekorán elillantak. Az elfogott lányok közül kettő Szabó Pál, hegyalja-utca 2. szám alatti lakos leánya, a harmadik Bese András, Balics utca 33. szám alatti lakosé. Mindegyiket a szülei kergették koldulni, hogy szerezzenek egy kis pénzt. Mivel ugy Szabó Pál, mint Bese András nem pécsi illetőségű s csak nemrég jöttek be, kiutasítják őket familiástul a városból.

— **(Igen elegáns)** és tartós bőrtárcák pénz-, szivar- és cigarettáknak, valódi ezüsttel ékítve, darabja 3 forintért csak Schönwaid Imrenél, Pécsett, Király-utca kaphatók.

— **A Szecesszió-sörözőben** ma, szerdán, Rácz Gusztai hangversenyez.

A KRONDORFI A LEGJOBB NYALKAOLDÓ GYÓGYVIZ

Művészet, irodalom.

⊙ **Durand és Durand.** Az ifjusági előadásul kitűzött *„Vörös talár”* t — mint előre jeleztük — nem tartották meg *Thury* Elemér és *Veszprémy*né betegsége miatt. Helyette a *„Durand és Durand”* került színre; bizony keves közönség előtt. A szereplők mind jól játszottak s különösen *Vágó, Kardos, Pesti, Thury*né és *Miklós* Hona tűntek ki. A kis közönség sokat tapsolt a jó előadásnak, melynek negyedik után már vége volt.

— **Az előfizetési díjakkal** hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadó-hivatal.

Táviratok.

— **Országgyűlés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén *Apponyi* Albert gróf elnökölt.

Issekutz Győző, a diósadi mandátum kiküldött vizsgálóbírója letette az esküt.

Napirend előtt *Molnár* János kijelentette, hogy az „Alkotmány”-nyal kapcsolatban *Fejérváry* Géza báró honvédelmi miniszter által említett cikket tisztességes ujságíró írta.

Az elnök konstatálja, hogy ez nem személyes kérdés.

Molnár János: Az „Alkotmány”-nak kiadója vagyok. Engem érint, ha gyanus embereket szerződtettek. A zsaroló és cikkíró ember nem ugyanaz. Ennyit kellett elmondania az igazság miatt.

Báró *Fejérváry* Géza honvédelmi miniszter: Az apát ur felszólalása jogosulatlan. Ha olyan igazságszerető, miért engedte az „Alkotmány”-ban pár éve róla kiírni, hogy ezüst kanalakat lopott. Ne tessék az „Alkotmány” minden szemétét védeni. (Taps és éjenzés.)

Molnár János: Én akkor nem voltam kiadó. (Viharos derűtség.)

Ezután tárgyalta a pápa-bánhídi helyiérdekű vasutrról szóló törvényjavaslatot.

Az ülés végén *Sebess* Dénes interpellált az alsó-idecsi tagosításnál előfordult vérengzés ügyében. mire *Darányi* miniszter azt felelte, hogy az igazságügyminiszterrel egyetértőleg javaslatot fognak előterjeszteni a tagosítási eljárás módosításáról.

— **A Petőfi-koponya Budapest.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Kéry* Gyula két balázsfalvi tanárral az állítólagos Petőfi-koponyát Budapestre hozta, a hol megvizsgálás végett átadták *Török* tanárnak.

— **Elutasított petíció.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A m. kir. Curia ma tárgyalta a gróf *Zichy* Jenő székesfehérvári mar dátuma ellen beadott petíciót s a kérvényezőket a választás megsemmisítése iránt előterjesztett kérelmükkel elutasította.

GAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
Segédszerkesztő
HONTHY ISTVÁN.

Hirdetések

Egy használt, kisebb

jégszekrény

megvételre kerestetik. — Bővebbet lapunk kiadóhivatalában.

Zsolnay Imre

Butorraktára Pécs, Ferenciek-utca 11. sz.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy **45 év óta fennálló** butorüzletem átadása céljából elhatároztam, miként a rendkívül **felszaporodott készleteimet részben kiárusítani**, kisebbíteni fogom, a mi által **kedvező alkalom nyílik, kitűnő minőségű butorokat** és mindennemű **lakásberendezési tárgyakat igen jutányos árért** beszerezhetni.